EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMA (EU) 2020/1903,

annettu 14 päivänä toukokuuta 2020,

joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2018, pääluokka X – Euroopan ulkosuhdehallinto

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

— ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2018, pääluokka X – Euroopan ulkosuhdehallinto,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 100 artiklan ja liitteen V,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan lausunnon,

— ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A9-0043/2020),

A. toteaa, että hallintojärjestelmien vaikuttavuus ja tehokkuus sekä resurssien käyttö päätoimipaikassa ja unionin edustustoissa ovat keskeisiä ohjaavia periaatteita pyrittäessä saavuttamaan ulkopolitiikan tavoitteet, vastaamaan geopoliittisiin haasteisiin ja vahvistamaan unionin asemaa maailmanlaajuisena toimijana;

B. toteaa, että on olennaisen tärkeää edistää yhteistä hallintokulttuuria Euroopan ulkosuhdehallinnossa (EUH) vahvistamalla diplomaattihenkilöstön eurooppalaista luonnetta ja yhteishenkeä;

C. haluaa korostaa vastuuvapauden myöntävänä viranomaisena vastuuvapausmenettelyn yhteydessä, että unionin toimielinten demokraattista legitimiteettiä on erityisen tärkeää vahvistaa edelleen lisäämällä avoimuutta ja vastuuvelvollisuutta sekä soveltamalla tulosbudjetoinnin käsitettä ja noudattamalla henkilöresursseja koskevaa hyvää hallintotapaa;

1. pitää yleisesti ottaen valitettavana, että tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen 10. luku ”Hallinto” ja sen päätelmät ovat melko suppeat, olkoonkin, että monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeen 5 ”Hallinto” riskitasoa pidetään alhaisena;

2. katsoo, että tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen 10. luvun piiriin kuuluva tarkastustyö olisi tasapainotettava paremmin unionin toimielinten kesken ja sen olisi mentävä sääntöjenmukaisuutta koskevia vaatimuksia pidemmälle;

3. katsoo, että enemmän tarkastustyötä olisi kohdennettava toimintamenoihin tai seikkoihin, joista on tulossa EUH:n kannalta hyvin merkittäviä tai jopa kriittisiä, kuten strategisiin viestintävalmiuksiin ja tietotekniikkaan (esimerkiksi kyberturvallisuuteen), edustustojen kattavan turvallisuuspaketin tuloksellisuuteen tai yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan siviilitoimia koskevan operaatioiden tukifoorumin varainhoitoon ja hallinnolliseen tukeen;

4. panee myös merkille, että tilintarkastustuomioistuin ei toisena perättäisenä vuonna raportoinut EUH:ta koskevista erityisongelmista;

5. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuin ei toisena peräkkäisenä vuonna havainnut olennaisia virhetasoja EUH:n vuotuisessa toimintakertomuksessa ja hallintojärjestelyissä;

6. panee merkille, että EUH:n kokonaistalousarvio vuodeksi 2018 oli 678,5 miljoonaa euroa (eli 2,8 prosenttia enemmän kuin vuonna 2017) ja että maksusitoumusmäärärahojen käyttöaste oli vuoden lopussa 99,9 prosenttia ja maksumäärärahojen käyttöaste 84,8 prosenttia (hieman alhaisempi kuin vuonna 2017, jolloin se oli 86,7 prosenttia), mihin sisältyivät komission lisämaksuosuudet unionin edustustoihin lähetetyn komission henkilöstön hallintokustannusten kattamiseksi; panee merkille talousarvion tämänhetkisen jakautumisen siten, että EUH:n päätoimipaikkaa varten on osoitettu 249,7 miljoonaa euroa ja edustustoja varten 428,8 miljoonaa euroa;

7. panee merkille, että Euroopan kehitysrahastosta ja erityisrahastoista saatiin vuonna 2018 myös 58,5 miljoonan euron rahoitusosuus, kun vuonna 2017 tämä rahoitusosuus oli 55 miljoonaa euroa;

8. kehottaa EUH:ta mahdollisesti yksinkertaistamaan nykyistä talousarvionimikkeistöä, jotta EUH:ta voidaan hallinnoida helpommin ja tehokkaammin virtaviivaistamalla asteittain ne 35 budjettikohtaa, joita käytetään komission henkilöstötoimien rahoittamiseen edustustoissa, ottaen huomioon maantieteelliset välineet ja erilaiset kehitysvälineet;

9. panee tyytyväisenä merkille talousarviohallinnon yksinkertaistamisen, jonka myötä kaikkien edustustojen, myös Euroopan kehitysrahaston edustustojen, toimitiloja koskevat yhteiset yleiskustannukset (vuokrat, turvallisuus, siivous ja muut yleiskustannukset) rahoitettiin vuonna 2018 kokonaisuudessaan EUH:n budjettikohdista kolmantena peräkkäisenä vuonna; tukee EUH:n pyrkimyksiä modernisoida ja yksinkertaistaa hallintoaan "Innovative 2019" -hankkeella, johon kuuluu 20 tarkasteltavana olevaa ehdotusta; pyytää EUH:ta raportoimaan talousarvion valvontavaliokunnalle tarkasteltavana olevista ehdotuksista;

10. panee merkille, että päätoimipaikan talousarvio oli 249,7 miljoonaa euroa, josta 162,4 miljoonaa euroa (eli 65,5 prosenttia) kohdennettiin henkilöstösääntöjen alaisen ja ulkopuolisen henkilöstön palkkojen ja muiden etuuksien maksuun, 30,8 miljoonaa euroa (eli 12 prosenttia) kiinteistöihin ja niiden liitännäiskuluihin ja 34,9 miljoonaa euroa (eli 14 prosenttia) tietotekniikkajärjestelmiin, laitteisiin ja irtaimeen omaisuuteen;

11. toteaa, että edustustojen talousarvio oli 428,8 miljoonaa euroa ja se jakautui seuraavasti: 118,4 miljoonaa euroa (eli 27,6 prosenttia) henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön palkkoihin, 168 miljoonaa euroa (39,3 prosenttia) kiinteistöihin ja niiden liitännäiskuluihin, 72,1 miljoonaa euroa (eli 16,8 prosenttia) ulkopuoliseen henkilöstöön ja ulkopuolisiin palveluihin, 27,6 miljoonaa euroa (6,4 prosenttia) muihin henkilöstömenoihin ja 42,7 miljoonaa euroa (10 prosenttia) muihin hallintomenoihin; toteaa myös, että komissio osoitti EUH:lle 196,4 miljoonaa euroa (vuonna 2016: 185,6 miljoonaa euroa; vuonna 2015: 204,7 miljoonaa euroa) unionin edustustoissa työskentelevän komission henkilöstön hallintomenojen kattamiseen ja että tästä määrästä 47,2 miljoonaa euroa saatiin komission otsakkeen 5 mukaisista määrärahoista, 93,2 miljoonaa euroa toimenpideohjelmien hallintomenoista ja 58,5 miljoonaa euroa (vuonna 2017: 55 miljoonaa euroa; vuonna 2016: 45,4 miljoonaa euroa) Euroopan kehitysrahastolta ja erityisrahastoilta;

12. panee merkille kiinteistöhallintopolitiikan monimutkaisuuden EUH:n toimeksiannon valossa; korostaa, että EUH:n on annettava riittävät selvitykset rakennusten ostamiseen, vuokraamiseen tai hallinnointiin liittyvästä kiinteistöhallintopolitiikastaan; kehottaa EUH:ta jatkuvaan tarkkaavaisuuteen kiinteistöhallintopolitiikassaan ja erityisesti varmistamaan, että kaikkiin epäiltyihin petos- tai korruptiotapauksiin, joita saatetaan havaita rakennusten ostamisen, vuokraamisen tai hallinnoinnin yhteydessä, puututaan välittömästi; kehottaa EUH:ta antamaan riittävän selvityksen tarjouspyyntömenettelyistään ja vastuuvapausmenettelyn piiriin kuuluvien rakennusten kustannuksista;

13. korostaa, että hyvä yhteistyö parlamentin ja EUH:n välillä on ratkaisevan tärkeää kiinteistötietokansioiden hallinnoinnissa ja tarkistamisessa; kehottaa painokkaasti EUH:ta toimittamaan kiinteistötietokansiot hyväksyttäviksi ajoissa, jotta ne voidaan tarkistaa perusteellisesti ja niistä voidaan esittää jatkokysymyksiä; muistuttaa, että budjettivallan käyttäjälle vasta hyvin lähellä ratkaisevia määräaikoja toimitettavat asiakirjat luovat tarpeettomia aikapaineita ja pakottavat budjettivallan käyttäjän hyväksymään ne ilman mahdollisuutta pidentää tarkistusaikaa;

14. kehottaa EUH:ta sitoutumaan siihen, että seuraavia vastuuvapausmenettelyjä varten talousarvion valvontavaliokunnalle lähetetään edelleen EUH:n kiinteistöpolitiikkaa koskeva valmisteluasiakirja, johon sisältyy tietoa muun muassa kiinteistökustannusten asiayhteydestä ja kattavuudesta; panee merkille kirjallisissa kyselylomakkeissa toimitetut tyhjentävät ja yksityiskohtaiset tiedot EUH:n kiinteistöpolitiikasta;

15. panee merkille, että EUH on siirtänyt budjettikohdasta toiseen 30,8 miljoonaa euroa, josta suurin määrä käytettiin rakennuksen ostamiseen Washingtonista, ja toteaa, että tämä määrä pienensi päätoimipaikan lopullisen talousarvion 239 miljoonaan euroon samalla kun edustustojen talousarvio kasvoi 10,7 miljoonalla eurolla;

16. panee merkille, että unionin kansainvälinen toimintaympäristö on yhä haastavampi, mikä on johtanut siihen, että unionilta vaaditaan yhä useammin johtoaseman ottamista kansainvälisellä näyttämöllä; korostaa Euroopan ulkosuhdehallinnon keskeistä roolia unionin ulkopolitiikan toteuttamisessa korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan ohjauksessa; panee merkille, että EUH:n henkilöstöä ei ole vastaavasti lisätty entistä suuremman roolin tueksi; kehottaa asettamaan käyttöön riittävästi henkilöresursseja, jotta unionin vaikuttavuus maailmanlaajuisena toimijana ei vaarannu;

17. toteaa, että EUH:lla on merkittävä asema unionin ulkopolitiikan johdonmukaisuuden takaamisessa; korostaa myös tarvetta tarjota tarvittavat resurssit EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan onnistunutta toteuttamista varten;

18. on tietoinen, että EUH:n operatiivinen alue, jossa unionin edustustot toimivat, on vaikea, sillä poliittiset ja sosioekonomiset olot ovat usein monimutkaisia ja epävakaita ja niihin liittyy suuria riskejä, joilla voi olla merkittäviä talousarvio- ja kustannusvaikutuksia pääasiassa henkilöstön ja infrastruktuurin turvallisuuden osalta;

19. kehottaa EUH:ta perustamaan toimia sellaisille paikallisille toimihenkilöille, jotka vastaavat lainsäädäntötyötä koskevasta raportoinnista strategisesti tärkeissä maissa ja erityisesti liittymisneuvotteluja käyvissä maissa ja itäisen kumppanuuden maissa, jotta voidaan parantaa unionin tietämystä naapurustosta ja sen lähentymisestä unionin säännöstöön; kehottaa EUH:ta ryhtymään toimiin sellaisten ongelmien ratkaisemiseksi, jotka johtavat hankinnoissa havaittuihin virheisiin, ja estämään asiaa koskevien sääntöjen rikkomisen tulevaisuudessa;

20. panee merkille, että East StratCom -työryhmälle myönnettiin 1,1 miljoonaa euroa vuonna 2018 työhön, jossa puututaan Venäjän disinformaatioon; toteaa, että vuonna 2019 budjetti kasvaa 3 miljoonaan euroon; kehottaa kasvattamaan budjettia merkittävästi, jotta unioni voi tehdä menestyksekkään vastahyökkäyksen Venäjän käymässä informaatiosodassa; kehottaa käynnistämään lisää tiedotuskampanjoita unionin politiikkojen selittämiseksi paremmin itäisen kumppanuuden maissa;

21. on tietoinen siitä, että tässä yhteydessä EUH:n tiettyjen kustannusten, kuten infrastruktuurikustannusten, rakennetta saattaa olla vaikeampi hallita valuuttakurssien vaihteluiden tai paikallisten erityisten markkinaolosuhteiden vuoksi, mikä vaikeuttaa edustustojen hallinnointia ja suunnittelua;

22. panee merkille, että uuden varainhoitoasetuksen 60 artiklassa säädetään edustustojen uusista talousarvion toteuttamisvaltuuksista, nimittäin edustustojen apulaispäälliköiden mahdollisuudesta toimia edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä ja toteuttaa komission toimintatalousarviota toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi;

23. suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti EUH:n sisäisten sääntöjen mukauttamiseen vastaavasti mutta kehottaa sitä kuitenkin seuraamaan huolellisesti tällaisia tilanteita, kun tätä uutta säännöstä käytetään erityisesti pienissä edustustoissa; kehottaa EUH:ta kiinnittämään sisäisen valvonnan strategiassaan erityistä huomiota tähän liittyviin mahdollisiin riskeihin tehostamalla toimintojen etävalvontaa rahoitusvirtojen asianmukaisuuden osalta ja/tai tarjoamalla väliaikaista lisätukea, johon sisältyy kyseisten kausien tapauskohtainen seuranta ja raportointi; muistuttaa, että toiminnan jatkuvuutta koskeva sisäisen valvonnan standardi oli useita vuosia yksi EUH:n sisäisen valvonnan järjestelmän heikoimmista osatekijöistä erityisesti edustustojen osalta;

24. pitää päätoimipaikan ja edustustojen riskirekisterit sisältävän riskinarviointi- ja hallintavälineen perustamista sekä uuden sisäisen valvonnan kehyksen hyväksymistä myönteisinä toimina; kehottaa kuitenkin EUH:ta menemään pelkkää riskitietoisuutta pidemmälle varmistamalla, että riskien vähentäminen pannaan täytäntöön vaikuttavalla tavalla ja sitä tarkistetaan jatkuvasti;

25. panee merkille maksusitoumusten ja maksujen ennakkotarkastuksissa havaittujen poikkeamien määrän (209 virhettä 1041 maksusitoumuksessa ja 258 virhettä 1841 maksussa); pitää valitettavana havaittujen virheiden toistuvuutta eli lähinnä sitä, että tositteita ei ollut saatavilla, kun rahoitustoimia esitettiin ennakkotarkastusta varten; kehottaa EUH:ta myös antamaan edustustoille edelleen erityistä tukea kaikkien suuriarvoisten julkisten hankintojen yhteydessä; suhtautuu myönteisesti siihen, että päätoimipaikassa pantiin vuoden 2019 loppuun mennessä täytäntöön sähköiset rahoitusvirrat, minkä on tarkoitus laskea yleistä virhetasoa;

26. suhtautuu myönteisesti siihen, että jälkitarkastusmenetelmä saatettiin vastaamaan tilintarkastustuomioistuimen menetelmää vuonna 2018, mikä mahdollistaa virhetason esittämisen tärkeimpien menoalojen eli henkilöstömenojen, infrastruktuurin, turvallisuuden ja tietotekniikan/televiestinnän osalta toimien satunnaisten ositettujen otosten perusteella; katsoo, että tämä myönteinen kehitys antaa kunkin edustuston johdolle ja valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle paremman yleiskuvan riskialttiista toimintarahoitusmääristä ja kokonaisrahoitusmääristä rahoitustoimien laajemman ja tyhjentävän kattavuuden ansiosta; korostaa, että tämä menetelmä tarjoaa objektiivisemmat perusteet laatia erityisiä toimintasuunnitelmia riskejä vähentävine toimenpiteineen tai mahdollisine varaumineen;

27. toteaa jälleen, että on tärkeää tarjota tulossuuntautunutta tukea edustustoille kaikilla aloilla, erityisesti julkisten hankintojen alalla; katsoo, että 27 edustustoa kattavan alueellisen Eurooppa-keskuksen kokemusta, yhteistyötä ja tuloksia olisi arvostettava asianmukaisesti, erityisesti korkeamman varmuustason osalta, mutta samalla voitaisiin mahdollisesti harkita muita yhtä tehokkaita keinoja;

28. kehottaa EUH:ta vahvistamaan asteittain varmennusketjuaan uusien sisäisen valvonnan standardien mukaisesti ja painottamaan entistä enemmän sekä yksilöllistä osaamista ja vastuuvelvollisuutta ottaen huomioon näiden roolin valvonnan toteuttamisessa (mikä näkyi myös sisäisen valvonnan periaatteiden täytäntöönpanoa koskevassa vuoden 2018 kyselyssä erityisesti teknologian valvonnan alalla, joka sai hieman vähemmän pisteitä) että petosriskiä;

29. suhtautuu myönteisesti EUH:n pyrkimyksiin edistää edustustoihin nimitettyjen uusien päälliköiden vastuunottoa poliittisen tehtävänsä ohella myös heidän operatiivisen vastuunsa piiriin kuuluvien unionin varojen moitteettomasta hoidosta; katsoo, että tämä koskee myös kaikkia ulkoasioiden alan toimijoita, kuten EU:n erityisedustajia, EU:n erityislähettiläitä, sotilasoperaatioiden komentajia ja siviilioperaatioiden johtajia;

30. muistuttaa, että varauma on vastuuvelvollisuuden kulmakivi ja siten EUH:n varmennusketjun rakentamisessa käytettävä ennaltaehkäisevä ja avoimuutta edistävä väline, joka kuvastaa edustustojen päälliköiden kohtaamia nykyisiä haasteita ja jäljellä olevia ja ilmenneitä heikkouksia;

31. panee merkille, että vain kaksi edustustoa – Syyrian edustusto, kuten vuonna 2017, ja edustusto Euroopan neuvostossa Strasbourgissa – esitti perusteltuja varaumia, koska toteutetut sopimukset eivät olleet hankintasääntöjen mukaisia; kehottaa EUH:ta jatkamaan meneillään olevaa kaikkien sopimusten kattavaa arviointia varainhoitosääntöjen noudattamisen takaamiseksi;

32. toteaa, että vuoden 2018 lopussa jäsenvaltioiden diplomaattien osuus kaikista hallintovirkamiehistä oli 33,76 prosenttia, mikä vastaa lähes vuoden 2014 tasoa, joka oli 33,8 prosenttia; panee merkille seuraavat vähäiset vaihtelut vuosina 2014–2018: 32,83 prosenttia vuoden 2017 lopussa, 31,7 prosenttia vuoden 2016 lopussa ja 32,9 prosenttia vuonna 2015; kehottaa EUH:ta noudattamaan päätöksessä 2010/427/EU [1] vahvistettua henkilöstörakennetta, jonka mukaan yksi kolmasosa henkilöstöstä tulee jäsenvaltioista ja kaksi kolmasosaa unionin toimielimistä;

33. on edelleen huolestunut EUH:n henkilöstöprofiilin jatkuvasta epätasapainosta kansalaisuuden osalta; panee merkille, että vuoden 2017 lopussa jäsenvaltioiden diplomaattien osuus EUH:n kaikista hallintovirkamiehistä oli 32,83 prosenttia (eli 307 henkilöä) ja että vuoden 2016 lopussa 31,7 prosenttia EUH:n henkilöstöstä oli peräisin jäsenvaltioista, kun tämä osuus oli 32,9 prosenttia vuonna 2015 ja 33,8 prosenttia vuonna 2014;

34. korostaa, että toistuvista kehotuksista huolimatta EUH ei edelleenkään täytä maantieteellistä tasapainoa koskevia vaatimuksia, vaan epäsuhteisuus on huomattavaa, sillä sen edustustojen päälliköt tulevat Belgiasta (9), Saksasta (15), Ranskasta (16), Italiasta (21), Puolasta (5) ja Tšekistä (2); panee erityisesti merkille Italiasta tulevien edustustojen päälliköiden määrän lisääntymisen kahden viime vuoden aikana;

[1] Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26. heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

35. kehottaa painokkaasti lisäämään maantieteellistä tasapainoa EUH:ssa; toteaa jälleen pitävänsä tärkeänä, että EUH:n henkilöstössä on riittävä ja tarkoituksenmukainen määrä kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisia; korostaa, että EUH:n on varmistettava kaikkien jäsenvaltioiden asianmukainen edustus ottaen samalla huomioon hakijoiden pätevyyden ja ansiot; kehottaa siksi EUH:ta jatkamaan vuorovaikutusta jäsenvaltioiden kanssa mainostaakseen virkojaan/toimiaan kansallisissa diplomaattiverkostoissa;

36. kehottaa EUH:ta noudattamaan kaikissa julkisissa menoissa sukupuolitietoista budjetointia;

37. toteaa, että sukupuolinäkökulman valtavirtaistaminen käsittää poliittisten prosessien (uudelleen)järjestelyn, parantamisen, parantamisen, kehittämisen ja arvioimisen siten, että politiikkojen laadintaan osallistuvat toimijat sisällyttävät sukupuolten tasa-arvon näkökulman kaikkeen politiikkaan kaikilla tasoilla ja kaikissa vaiheissa;

38. panee tyytyväisenä merkille, että sukupuolten määrällinen edustus oli kokonaisuutena tarkastellen lähes tasapainossa, sillä EUH:n viroissa/toimissa oli naisia 47,4 prosenttia; kehottaa EUH:ta kuitenkin vähentämään edelleen nykyistä laadullista epätasapainoa kaikilla tasoilla, kaikissa tehtävissä ja eri ura-alueilla, erityisesti hallintovirkamiesten toimissa, joissa naisia on tällä hetkellä 34,92 prosenttia; kehottaa EUH:ta jatkamaan niiden toimenpiteiden toteuttamista, joilla tuetaan sukupuolten tasapainoista edustusta ja lisätään moninaisuutta, kuten johtotehtäviä alemmissa tehtävissä olevien naisten verkosto ja johtotehtävissä oleville ja johtotehtäviin pyrkiville naisille tarkoitetut koulutukset;

39. toteaa, että sukupuolten välistä ja maantieteellistä tasapainoa olisi noudatettava myös EU:n erityisedustajien osalta, joista kaksi kahdeksasta on naisia; katsoo myös, että eettiset normit on otettava huomioon mahdollisten eturistiriitojen välttämiseksi; tukee EUH:n valmistelutyötä, joka koskee eettisiä ohjeita, joissa otetaan huomioon edustustoissa työskentelyn erityispiirteet;

40. korostaa, että johtotehtävissä toimivan henkilöstön yleisen sukupuolijakauman tilanne on sama, mutta panee merkille, että vuonna 2018 tilanne parantui hieman naisten osuuden noustua 27,1 prosenttiin 24,5 prosentista vuonna 2017, mikä tarkoittaa 71:tä naista, jotka hoitivat 60:tä keskijohdon 211 toimesta (28,4 prosenttia verrattuna 26 prosenttiin vuonna 2017) ja 11:tä ylimmän johdon 51 toimesta (21,57 prosenttia verrattuna 18 prosenttiin vuonna 2017);

41. kehottaa toteuttamaan lisätoimia tämän epätasapainon korjaamiseksi; kehottaa EUH:ta päivittämään sukupuolta ja yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevaa strategiaansa niin, että siihen sisällytetään konkreettisia tavoitteita, jotka koskevat naisten osuutta johtotehtävissä; korostaa, että EUH:n maantieteellisen ja sukupuoleen liittyvän tasapainon parantaminen parantaisi unionin omavastuullisuutta ulkoisessa toiminnassa;

42. panee merkille, että 135:stä edustuston päälliköstä 34 on naisia; pitää valitettavana myös naisehdokkaiden vähäistä osuutta – joka on edelleen vain 18 prosenttia – johtotehtäviin hakevista ehdokkaista edustustojen vuotuisessa tehtäväkierrossa; kannustaa EUH:ta jatkamaan työtään jäsenvaltioiden kanssa naisehdokkaiden määrän lisäämiseksi;

43. panee merkille, että jäsenvaltioista lähetettyjen kansallisten asiantuntijoiden määrä on vakiintunut 449 asiantuntijaan eli määrä on sama kuin vuonna 2017 kasvettuaan säännöllisesti vuodesta 2011; panee merkille, että 87,31 prosenttia kansallisista asiantuntijoista on lähetetty EUH:n päätoimipaikkaan sillä perusteella, että he vastaavat hyvin pitkälle erikoistuneisiin tarpeisiin EUH:n rakenteessa; kehottaa EUH:ta myös kiinnittämään erityistä huomiota mahdollisiin eturistiriitoihin kansallisten asiantuntijoiden palvelukseenottopolitiikassaan;

44. muistuttaa unionin toimielimissä tai virastoissa aiemmin työskennelleiden virkamiesten karenssiaikojen merkityksestä, sillä hoitamattomat eturistiriitatilanteet voivat vaarantaa korkeiden eettisten normien täytäntöönpanon kaikkialla unionin hallinnossa; korostaa, että henkilöstösääntöjen 16 artiklan mukaan unionin toimielimet ja virastot, myös EUH, voivat hylätä entisen virkamiehen pyynnön saada ottaa vastaan tietty työ, jos rajoitukset eivät riitä suojelemaan toimielinten oikeutettuja etuja; pelkää, että palvelussuhteen päättymisen jälkeistä toimintaa koskevia ehtoja ei ole usein mahdollista panna täytäntöön; kannustaa näin ollen EUH:ta, kaikkia muita virastoja ja unionin toimielimiä harkitsemaan kaikkien henkilöstösääntöjen 16 artiklan nojalla käytettävissä olevien välineiden hyödyntämistä, erityisesti, jos niille ilmoitetaan siirrosta organisaatioon tai yritykseen, joka on rekisteröitynyt avoimuusrekisteriin, jotta voidaan sulkea pois se riski, että entiset virkamiehet lobbaavat unionin toimielimissä kahden vuoden sisällä palvelussuhteensa päättymisestä; kehottaa edelleen kaikkia unionin toimielimiä ja virastoja, myös EUH:ta, julkaisemaan ehdottomasti arvionsa jokaisesta tapauksesta, kuten henkilöstösääntöjen 16 artiklassa edellytetään;

45. katsoo, että on välttämätöntä koota yhteen kaikista unionin toimielimistä henkilöstösääntöjen 16 artiklan ja siihen liittyvien eettisten sääntöjen täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa koskevaa asiantuntemusta; suhtautuu myönteisesti komission puheenjohtajan Ursula von der Leyenin sitoumukseen perustaa unionin toimielinten yhteinen unionin eettinen elin;

46. panee merkille, että kiinnostus tilojen yhteiskäyttöä koskevia hankkeita kohtaan ja tällaisten hankkeiden määrä lisääntyivät vähitellen niiden kustannustehokkuuden ja synergiavaikutusten vuoksi ja että ne tarjoavat mekanismin tilojen yhteiskäytön kokonaiskustannusten kattamiseksi;

47. suhtautuu myönteisesti unionin edustustojen ja jäsenvaltioiden tilojen yhteiskäyttöjärjestelyjen lisääntymiseen ja toteaa, että vuonna 2018 allekirjoitettiin 22 uutta tilojen yhteiskäyttöä koskevaa sopimusta, jotka koskivat 65:tä edustustoa ja johtivat yhteensä 114:ään tilojen yhteiskäyttöä koskevaan hankkeeseen; panee myös merkille kahden yksikön tason sopimuksen tekemisen Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston ja komission EU:n pelastuspalveluasioiden ja humanitaarisen avun operaatioiden pääosaston kanssa ja suhtautuu myönteisesti siihen, että uusista yksikön tason sopimuksista neuvotellaan parhaillaan Euroopan investointipankin, Euroopan raja- ja merivartiovirasto n ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston kanssa;

48. panee tyytyväisenä merkille, että tilojen yhteiskäyttö tuotti EUH:lle huomattavia uusia tulonlähteitä 52,1 miljoonan euron arvosta, mikä antoi sille liikkumavaraa sen kiinteistöhankintapolitiikan kehittämiseen; panee merkille, että EUH omisti edustustoissa 34 toimistorakennusta ja vuokrasi tiloja 143 rakennuksesta;

49. kehottaa EUH:ta varmistamaan, että sen tilojen yhteiskäyttö on mahdollista kaikille kiinnostuneille unionin toimielimille ja elimille, kuten parlamentille ja Euroopan investointipankille, samoin ehdoin kuin EUH:lle; painottaa yhteiskäytön taloudellisia hyötyjä, sillä se vähentää ylläpito- ja käyttökustannuksia sekä turvallisuuskustannuksia; muistuttaa edelleen, että EUH:n on varmistettava, että vuokrattaessa tai ostettaessa kiinteistöjä sen edustustoja varten kustannusten yhteydessä noudatetaan samaa hintahaarukkaa, jota jäsenvaltioiden edustustojen on noudatettava; painottaa, että EUH:n on sisällytettävä laskelmiinsa asianmukaiset turvallisuuskustannusarviot, jotta vältetään lisärahoituspyynnöt myöhemmässä vaiheessa;

50. suhtautuu myönteisesti edistykseen, jota on saavutettu niiden edustustojen määrän vähentämisessä, joissa ylittyy 35 neliömetrin enimmäistila henkilöä kohden; toteaa, että näin noudatetaan tilintarkastustuomioistuimen suositusta EUH:n tilojen hyödyntämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla ja turhien menojen välttämiseksi;

51. kannattaa pysyvää vuotuista tarkistusmekanismia tehokkaana työvoiman hallintavälineenä, jotta voidaan priorisoida paremmin EUH:n edustustoverkoston henkilöresursseja ja varmistaa niiden jatkuva mukauttaminen muuttuviin geopoliittisiin painopisteisiin ja hankesalkkujen kokoon (esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan edustuston avaamisen valmistelu, Salomonsaarten edustuston sulkeminen, Panaman edustuston kunnostaminen ja Mongolian edustuston avaaminen); panee merkille, että vuonna 2018 edustustojen välillä siirrettiin kahdeksan virkaa/toimea henkilöstöresurssien järkeistämisen ensimmäisenä seurauksena;

52. toteaa, että unioni otti askeleen kohti oikeudenmukaisia korvauksia kaikille toimielimissään; korostaa, että EUH:n olisi varmistettava, että sen harjoittelijat päätoimipaikassa ja edustustoissa saavat kohtuullisen korvauksen kaikentyyppisistä harjoitteluista (Blue Book -harjoittelu, harjoittelu Bruggessa ja muu harjoittelu); suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan oikeusasiamiehen suositusten mukaan pannaan täytäntöön palkalliset harjoittelut edustustoissa ja lopetetaan palkattomien harjoittelujen tarjoaminen; panee merkille, että harjoittelijoiden määrä edustustoissa on enemmän kuin nelinkertaistunut, 26:sta vuonna 2017 109:ään vuonna 2018; pitää kuitenkin valitettavana, että EUH:n vuonna 2018 tarjoamista yhteensä 404 harjoittelusta 126:sta ei maksettu korvausta, koska ne olivat osa opiskelijoiden pakollista koulutusta; kehottaa EUH:ta takaamaan asianmukaisen korvauksen kaikille EUH:n harjoittelijoille taloudellisen syrjinnän vahvistumisen välttämiseksi;

53. katsoo, että on hyödyllistä parantaa työtaakan hallintavälineitä sekä laatia toimintasuunnitelma työntekijöiden houkuttelemiseksi ja säilyttämiseksi ottaen huomioon erilaiset ammatilliset tarpeet, kokemuksen ja kansallisuudet; suhtautuu myönteisesti henkilöstöraporttiin ja kehottaa EUH:ta ilmoittamaan selkeästi institutionaaliset tarpeensa (tai uuden tarvittavan asiantuntemuksen) ja yksilöimään toimielintason työvoimariskit, jotka voisivat haitata EUH:n poliittisten tavoitteiden saavuttamista; tukee EUH:n toimenpiteitä, jotka toteutetaan henkilöstöleikkauksista johtuvan kasvavan työtaakan hoitamiseksi;

54. panee huolestuneena merkille edustustoissa ja päätoimipaikassa vuonna 2018 käsitellyt 135 sovittelutapausta, jotka koskevat joko oikeuksiin ja velvollisuuksiin liittyviä ratkaisemattomia erimielisyyksiä tai erilaisia työpaikkakonflikteja, mukaan luettuna väitetty psykologinen ja seksuaalinen häirintä; kehottaa EUH:ta ja erityisesti sen sovitteluyksikköä, joka raportoi nyt suoraan pääsihteeristölle, asettamaan tämän kysymyksen edelleen ehdottomalle etusijalle resurssienhallinnassa; painottaa, että on tärkeää luoda nollatoleranssi häirintää kohtaan ja seurata tarkasti ilmoitettuja tapauksia; suhtautuu myönteisesti EUH:n pääsihteerin vuonna 2018 käynnistämään häirinnän vastaiseen tiedotusaloitteeseen, jonka tarkoitus on antaa tarkempaa tietoa EUH:n häirinnän vastaisesta politiikasta;

55. kehottaa tässä yhteydessä EUH:ta myös laajentamaan luottamuksellista neuvontaa antavien henkilöiden verkostoa, johon kuuluu tällä hetkellä kuusi henkilöä, erityisesti edustustojen verkostossa mahdollisesti lisäämällä koulutettujen vapaaehtoisten neuvonantajien määrää edustustoissa; kannustaa EUH:ta edistämään työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua henkilöstön alkuperään ja erilaiseen asemaan katsomatta;

56. panee merkille, että EUH saattoi vuonna 2017 ajan tasalle Euroopan petostentorjuntaviraston kanssa tekemänsä hallinnollisen järjestelyn ja vahvisti yhteistyötään petoksiin liittyvissä kysymyksissä ulkoasioiden alalla toimivien pääosastojen, kuten ulkopolitiikan välineiden hallinnon (FPI), Euroopan naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston (NEAR-pääosasto) ja kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston (DEVCO-pääosasto), kanssa ja on sen jälkeen jatkanut toimia petostentorjuntastrategiansa parantamiseksi; korostaa, että yhteistyötä Euroopan petostentorjuntaviraston ja komission (ulkoasioiden alalla toimivien yksiköiden, kuten FPI-yksikön sekä NEAR- ja DEVCO-pääosastojen) kanssa olisi jatkettava; panee tyytyväisenä merkille, että edustustojen päälliköiden tietoisuutta petosten ehkäisemisestä ja niitä koskevasta raportoinnista on lisätty yhteisymmärryksessä NEAR- ja DEVCO-pääosastojen kanssa petosten ehkäisemistä koskevan sisäisen valvonnan periaatteen avulla; suhtautuu myönteisesti siihen, että EUH on jäsen petos- ja havaintaverkostossa, jonka puheenjohtajana toimii Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF);

57. kehottaa EUH:ta ilmoittamaan vuotuisessa toimintakertomuksessaan OLAFin käsiteltäväksi siirrettyjen tapausten sekä mahdollisiin eturistiriitoihin EUH:ssa liittyvien OLAFin käynnissä olevien tutkimusten määrän;

58. panee merkille, että vuonna 2018 ilmoitettiin yhdestä väärinkäytösten paljastamistapauksesta, jossa ulkopuolinen henkilö paljasti EU:n edustustossa toimivan komission henkilöstön jäsenen väitetyn väärinkäytöksen; pyytää EUH:ta toimittamaan parlamentille tietoa toimintapolitiikasta ja menettelyistä, jotka sillä on käytössä väärinkäytösten paljastamistapauksissa, etenkin edustustoissa;

59. tukee EUH:n pyrkimyksiä parantaa avoimuutta edistämällä ja parantamalla EUH:n sähköistä rekisteriä, jonka kautta kansalaiset voivat pyytää saada tutustua asiakirjoihin; panee tyytyväisenä merkille, että kansalaiset käyttivät EUH:n sähköistä rekisteriä enemmän kuin vuonna 2017; pyytää EUH:ta takaamaan nopean vastauksen kansalaisten pyyntöihin;

60. suhtautuu myönteisesti siihen, että vuonna 2020 tulee voimaan kolme yhteistä päätöstä palvelussuhteen ehdoista, paikallisten toimihenkilöiden terveydenhoidosta (LA-Medical) ja paikallisten toimihenkilöiden eläkkeistä (LA-Provident Fund), joilla otetaan käyttöön edustustoissa työskenteleviä paikallisia toimihenkilöitä koskeva uusi sääntökehys sosiaaliturvajärjestelmien modernisoimiseksi ja parantamiseksi; suhtautuu myönteisesti EUH:n ja komission ensimmäiseen yhteiseen henkilöstölle kohdistettuun kyselyyn, joka toteutettiin edustustoissa vuonna 2018; kannattaa paikallisten toimihenkilöiden palvelukseenottoa ja hallinnointia koskevan sisäisen tarkastuksen käynnistämistä, jotta voidaan korjata tietyt heikkoudet, joita tilintarkastustuomioistuin havaitsi edustustojen paikallisten toimihenkilöiden palvelukseenottomenettelyissä (kuten menettelyn tiettyjen vaiheiden avoimuuden puute);

61. panee merkille sisäisen tarkastuksen toteuttaman tarkastuksen, jossa tarkasteltiin komission yksikköjen ja EUH:n koordinointia, ja pane tyytyväisenä merkille tarkastuspäätelmän, jonka mukaan komission yksikköjen (DEVCO- ja NEAR-pääosastot sekä FPI-yksikkö) ja EUH:n väliset koordinointitoimet olivat yleisesti ottaen vaikuttavia ja tehokkaita; toteaa kuitenkin, että on tarpeen määritellä yhtenäinen näkemys tietylle maalle myönnetystä unionin yleisestä ulkoisesta avusta ja vahvistaa yhteistyössä DEVCO- ja NEAR-pääosastojen kanssa riskinarviointia ja hallinnointia, jotta voidaan saada aikaan yhteinen näkemys epävarmuustekijöistä ja riskien vähentämistä koskevista strategioista;

62. pyytää kiinnittämään huomiota havaintoihin ja suosituksiin, jotka sisältyvät tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukseen nro 15/2018 ”Sisäisten turvallisuusjoukkojen valmiuksien parantaminen Nigerissä ja Malissa: vain vähäistä ja hidasta edistymistä”; kehottaa EUH:ta i) toteuttamaan toimenpiteitä operaatioiden operatiivisen tehokkuuden parantamiseksi antamalla riittävästi käytännön ohjeistusta ja riittävää tukea, ii) parantamaan operaatioissa avoimina olevien työpaikkojen täyttöastetta, iii) laatimaan toimeksiannot ja talousarviot vastaamaan operaatioita sekä määrittämään yhteisen kattavan poistumisstrategian, jossa määritellään selkeästi roolit ja vastuut yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioiden loppuunsaattamisessa, iv) kiinnittämään enemmän huomiota kestävyyteen liittyviin näkökohtiin ja v) kehittämään tulosindikaattoreita ja EUH:n vaikutustenarviointeja siten, että niillä seurataan ja arvioidaan tehtävien toteutumista asianmukaisesti;

63. tukee poliittisen päätöksenteon, julkisuusdiplomatian ja strategisen viestinnän välisen yhteyden vahvistamista; panee tässä yhteydessä merkille, että vuonna 2018 EUH:lle osoitettiin 3 miljoonaa euroa (1,1 miljoonaa euroa vuonna 2017) sen strategisen viestinnän toimen (”Strategic Communication Plus”) vakiinnuttamiseen, jotta voidaan torjua disinformaatiota ja hybridiuhkia, kehittää selviytymiskykyä ulkomailta johdettua horjuttamista vastaan ja ottaa huomioon samalla liiketoimintatietojen hallintapalvelujen kehitys;

64. korostaa tarvetta torjua propagandaa ja paljastaa disinformaatio sekä vihamielinen ulkoinen vaikuttaminen; korostaa EUH:n strategisen viestinnän työryhmän työn tärkeyttä ja kehottaa antamaan sille tarvittavat taloudelliset ja henkilöresurssit;

65. suhtautuu myönteisesti unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden kesken luotuun varhaisvaroitusjärjestelmään, jonka tarkoitus on helpottaa disinformaatiokampanjoihin liittyvien parhaiden käytäntöjen jakamista ja koordinoida vastatoimia tutkijoilta, faktantarkistajilta, verkkoalustoilta ja kansainvälisiltä kumppaneilta saadun, julkisiin lähteisiin perustuvan tiedon pohjalta; kehottaa EUH:ta kehittämään pitkän aikavälin vision varhaisvaroitusjärjestelmää varten ja edistämään koordinointia jäsenvaltioiden ja muiden keskeisten kumppanien kanssa; kehottaa lisäksi EUH:ta mainostamaan EUvsDisinfo.eu-verkkosivustoa, joka sisältää yli 5 000 disinformaatiotapausta mutta jolla oli vuonna 2018 vain 1,2 miljoonaa kävijää;

66. tukee EUH:n pyrkimyksiä vahvistaa kaikkia fyysisiä ja tietotekniikkaan liittyviä turvallisuuskysymyksiä henkilöstön ja rakennusten turvallisuudesta uusien turvalaitteiden hankinnan yhteydessä aina alueellisten turvallisuusvastaavien kouluttamiseen EUH:n turvallisuusintressien suojaamiseksi ja turvallisuusosaamisen lisäämiseksi toteuttamalla virallista turvallisuusriskien ja kyberturvallisuushaasteiden hallintapolitiikkaa; suhtautuu erityisen myönteisesti turvallisuustietoisuusohjelman käynnistämiseen päätoimipaikan riskien pienentämiseksi vuoden 2018 henkilöstökyselyn pohjalta ja turvallisuusriskien hallintajärjestelmään edustustoissa paikallisista turvallisuusuhkista ilmoittamisen standardisoimiseksi, terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät riskit mukaan luettuina; kehottaa EUH:ta jatkamaan vaikuttavaa politiikkaa palvelujensa digitalisoimiseksi;

67. suhtautuu myönteisesti jäsenten enemmistön hyväksymän, EUH:n varainhoitovuotta 2017 koskevan vastuuvapauspäätöslauselman ensimmäiseen seurantakertomukseen ja EUH:n sitoumukseen käsitellä vastuuvapausmenettelyn yhteydessä esitettyjä tärkeimpiä suosituksia ja huomautuksia unionin varojen hoidon parantamiseksi edelleen;

68. pyytää EUH:ta toimittamaan varainhoitovuotta 2018 koskevan seurantakertomuksen varainhoitoasetuksen 266 artiklan mukaisesti;

69. suhtautuu myönteisesti uusiin aloitteisiin, joilla pyritään parantamaan viestintää unionin kansalaisille julkisuusdiplomatian ja strategisen viestinnän merkityksestä olennaisena osana unionin ulkosuhteita; kehottaa EUH:ta investoimaan digitaaliseen viestintään sosiaalisen median ja verkkosivustojensa avulla; suhtautuu myönteisesti siihen, että EUH ryhtyy käyttämään mielipidevaikuttajia Euroopan laajuisten tiedotuskampanjoiden järjestämiseksi; kannustaa lisäksi käyttämään itseisännöityjä vapaita ja avoimen lähdekoodin verkkoyhteisöalustoja, joissa kiinnitetään erityistä huomiota käyttäjien tietosuojaan;

70. pitää valitettavana, ettei EUH:lla ole vielä ympäristöasioiden hallinnointijärjestelmää; panee merkille, että on pyritty edistämään videokonferenssien käyttöä; kehottaa EUH:ta kuitenkin ottamaan käyttöön konkreettisen toimintasuunnitelman pienentääkseen ympäristöjalanjälkeään päätoimipaikassa ja edustustoissa;

71. pitää myönteisenä EUH:n ja parlamentin välistä lyhytaikaista tilapäistä siirtoa koskevaa ohjelmaa; korostaa sen roolia lisättäessä keskinäistä ymmärtämystä kunkin toimielimen rakenteista ja työmenetelmistä ja parannettaessa siten näiden kahden elimen välistä yhteistyötä; kannustaa EUH:ta edistämään tätä ohjelmaa aktiivisemmin henkilöstönsä keskuudessa, jotta osallistujien määrä kasvaisi; suosittaa, että laajennetaan edelleen EUH:n ja jäsenvaltioiden ulkoasiainhallintojen välistä diplomaattista vaihtoa ja siirtoa koskevaa ohjelmaa, jolla pyritään edistämään yhteisen diplomaattisen kulttuurin kehittymistä;

72. korostaa EU:n arktisen politiikan yhä suurempaa merkitystä sekä tarvetta vahvistaa unionin uskottavuutta kumppaneiden keskuudessa varmistamalla EU:n arktisen suurlähettilään viran pysyvyys.